

Кольо.

Защо не? стига само да ми дадете много пары.

Грабчо.

Много пары! много пары! чортъ! тѣзи хора за друго не знаятъ да прикажатъ. Пары сънуватъ, пары бълнуватъ, пары гвачатъ вездѣнѣ въ устата си. Това знаятъ, друго нищо не знаятъ.

Стоилъ.

И азъ никога въ животътъ си не съмъ чулъ отговоръ по безочливъ! Я виждь тамъ чудо! Добры гозбы съ много пары! Това всички го знаятъ, знаятъ го и най тѣпоумнитѣ глупацы. Работата е, ако има Чилѣкъ искусството, да приготви добры гозбы съ малко пары.

Кольо.

Добры гозбы съ малко пары!

Стоилъ.

Да! ам' чи какъ?

Кольо, на Стоила.

Много наистина ще мя задължишъ ты, господарю, ако мя научишъ таз' тайна; ако ли не, ела на мѣстото ми, тури престилката ми, и стани готвачъ. Въ всичко ся мѣсишъ ты въ таз' кжщз като лукъ въ яхнѣя.

Грабчо.

Мълчи сега! какво ще ни потрѣба?